



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]**

**Petrus <de Natalibus>**

**Lugduni, 1508**

De s[an]cto Abdia ep[iscop]o [et] confessore. Cap[itulum]. cxvi.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

tores illos fore cognosceret: ideoq; eū eos de fine belli interrogasset: apostoli responderūt: q; ad hoc vt deos illos mendaces fore comprobarent permittēbat eis dare responsa: vt ex euentu facti mentirosos eos fuisse appareret. Tunc phanatici bellum dixerunt futurum: et multum hincinde populum rulturam. Apostoli autem verba illorum deridentes ducē horati sunt: dicentes pacem secum adduxisse: et die sequenti hora tertia legatos indorum ad eum venturos esse: suēq; se porant cum pace velle subire. Pontifices hō contradicētes apostolos de ceptores asserēbant: qui ideo ducem securum reddere vellent: vt ipm incautum hostes facti us occuparent. Dux hō vtrosq; vsq; in crastinū custodiū fecit: vt ex rei euentu veraces honorentur: et mendaces punirentur. Cum autē die sequenti: quod apostoli p̄dixerant euenisset: et dux pontifices incendere vellent: prohibuerūt apostoli: ne hoc fieret: quia missi erant non vt uictos occidere: sed mortuos uiuificare. Et cum omnia bona illorū dux apostolis: vel saltē partem vellent donare: apostoli nihil omnino assenserunt recipere. Dux hō miratus illos ad regē perire duxit: et deos in effigie hominum latentes esse asseruit: atq; cū tra: que per eos sibi cōtingerant narrauit. Magi hō e contra ibidē existentes illis detrahebant: eos vanos et mendacissimos asserentes. Quod vt comprobarent: aduocatos quosdā coram se positos sui artib; ita muros fecerūt: vt nec nutib; loqui possent. Deinde illos loqui permiserunt: sed immobili esse fecerunt. Deinde eis gressum reddiderunt: sed apertis eos oculis effecauerunt. Dux hō aduocatos illos confusos ad apostolos duxit: vt eorum interuentu a magorū incantationibus liberarentur. Sed cum illi apostolos p̄anos despectissent: symon eos in fide xp̄i docuit: et ne decetero magos illos timerent cōfortauit. Et cum in eorum frontibus cōsignati essent: et in xp̄m crederent: ad regem corā magis ingressi ab illis superari non potuerunt. Irati magi multitudinē serpentum venire fecerunt. Sed apostoli venientes pallia sua de serpentibus impleuerunt: et in magos proferunt: mandantes ne illos occiderent: sed solum morib; cruciarent. Quod cum serpentes facerent apostoli iterum eis imposuerunt: vt omne venenū quod infunderant reuocarent: et sic ad sua loca redirent. Magi autem cruciatus magi senserunt: cum serpentes venenum retraherent: q; cum ipm primitus infundebant. Apostoli autē triduo dolorib; cruciari permiserunt: vt vel sic ab eorum malicia conuerteretur. Cum ergo tribus diebus sine cibo et potu et somno mansissent: et nec sic resipiscere vellent: apostoli eos sanos fecerunt: et libere quo vellent abire permiserunt. Qui in eorum malicia perdurantes ab eis fugerunt: et pene cōtra eos totam perfidē commo-

uerunt. ¶ Post hec filia cuiusdam principis ex fornicatione concepit: et filiiu partens quendā sanctum diaconem apostolorum discipulum nomine euphrosinū infamauit: q; ipse eā virgines violauerat et ex ipso puella conceperat. Eūq; parentes puellę diaconū occidere vellent: apostoli adueniunt: et quando puer natus fuerit requirunt. Qui responderunt: q; illa die prima hora diei. Apostoli hō puerum ad se portari iusserunt: et corā diacono statuerunt. Adiurātes puerum in xp̄i nomine: vt si diaconus ille est genuisset: coram cūctis debeat p̄palare. Infans hō discrete respondit: et diaconum iustū et sanctum asseruit: quia nunq; carnē suam cōtinquauit. Cum autem parētes instarēt: vt apostoli querebant: quis auctos sceleris fuisset dixerunt se innocentes absolueri debere: non autem nocentes prodere. ¶ Contigit etiam eo tempore: vt due tigrides ferocissime: que in singulis caueis erant clausę: prodeuntes fugerent: et omnes sibi occurrentes deuorarent. Ad quas apostoli venerunt: et eas in nomine domini: velut oues mansuetas reddiderunt: ita vt inter homines de die pacifice habitarent: et vespere ad speluncas suas redirent. Apostoli autem per annum vnum: et menses tres in babilonia permanserunt: et plusq; septuaginta milia hominum ex ceptis paruulis et mulierib; conuerterūt: quos omnes cum rege perre: et regina Butha et filio eutropio baptizauerunt ecclesias cōstruentes: et presbyteros: ac clericos ordinantes. ¶ Predicti autē magi ad ciuitatē suam venientes septuaginta idolorum p̄rifices ibidem existentes se duxerunt: vt cū illuc apostoli venissent: aut eos sacrificare cōpellerēt: aut penitus perirerent. Perinstrata igit; circunquaq; omni p̄uincia cum apostoli ad dicrā urbē deuenissent: predicti p̄rifices cū omni populo eos captiūt: et ad templū solis et lune deducunt. Demones autē per energuminos clamabant: q; eos apostoli incēdebant. Angelus autē dñi eis apparuit: et vt alterum ex duobus eligerent: illos monuit: aut omniū in templo existentium repentinum interitum: aut suum martyriū. Qui cum martyrium elegerent: vt populū ad penitentiā reducere possent. Facto in eis silētio demonis cūctis audientibus imperarūt: vt de illorū simularis exiret: et illa confringerent. Statimq; duo ethiopes nigri et nudi de idolis exierunt: et fractis illis cū diris vocib; abscesserūt. Qd vidētes pontifices in apostolos irruerūt: et eos prius trucidarunt. Tūc erumpētib; fulguribus et tonitruis rēplū trisarie sciditur: et magi scrufulminis in carbonē vertunt. Rex autē babilonie perre apostolorū corpa ad ciuitatē suā trāstulit: et in eorū honore ecclesiā mirę magnitudinis fabricauit. Passi sunt autē sc̄ti apostoli dñi symō et iudas. v. kalē. nouemb̄is.

¶ De sc̄to Abdia ep̄o et cōfessore. Cap. cxi.



**Bedas**

episcopus ba  
bylonie fuit:  
qui a sanctis  
aplis Simo  
ne & Juda in

fide christi doctus: eorumq;  
discipulus: et ab eisdem con  
secratus est episcopus. Qui  
post martyrium apostolorum

eorum passionem hebraica lingua conscripsit:  
quam eutropius episcopus filius Xerxis res  
gis: de quo dictum est supra pridie kalendas  
maii: in grecum transtulit: eamq; postmodum  
aphricanus in latinum vertit. Hic in ciuitate  
babylonie persarus predicationis officio fide  
liter institit: eoque solite administrato in pace  
deuotē sepultus babylonie iuxta corpora aploꝝ.  
De sancto Pharonē epi. Cap. cxvij.



**Pharonē epi**

scopus meldeſi.  
claruit apud ip  
saz ciuitate. Hic  
fuit frater scē  
phare virginis: de qua supra  
dictū est. vii. idus decembꝝ.  
Qui & prepositus palatio clo  
tharij: et theodeberti: et theo  
dozici regum francorum stre  
nue regalia administrabat. Dum autem ad pha  
ram sororem suaz visitandā vocatus accessisset:  
ab eodem suatus seculū reliquit. Et cōmuni vo  
to ipsius & coniugis blidechidis ipse clerica  
tum assumpſit: vxoꝝq; sacro velamine conse  
crari fecit. Ipse autem misericordie operibus  
solite inuentus domino deuote seruit: ecclē  
siā sancti stephani ciuitatis meldeſis pauper  
rimā copiose ditauit: & in ea in dñi obsequio re  
sedit. Hic etiā chilenum fratrem suum ad pro  
uinciaz attrebatensem ad predicandum misit:  
qui ibidem miraculis claruit. Die quodam  
cum eodez chileno pharo ad mensam sedebat:  
& vas vitreum vino plenum cadens in terram  
contractum est: quod sanctus chilenus reintē  
grauit: vinumq; effusum adeo in vase recupe  
rauit: q; neq; terra madefacta videretur: recu  
peratumq; vinum chilenus pharoni presenta  
uit: & pharo deo gratias egit. Mortuo hō val  
petro episcopo: pharo ab omni populo in suc  
cessorez eligitur: & a rege clothario approbat.  
Qui cum die pasche pueros cōfirmaret: infan  
tem a natiuitate cecū christumate perungens il  
luminauit. Transiens per ciuitatē ante car  
ceres vincros a vinculis absolutos de custodia  
soloverbo eduxit. Verum cū aliquādo allectus  
de memoria pulchritudinis eius vxoꝝis: ad eā  
misit: vt se visitaret. Illa autem cum bis recu

lasser: eādem tertio vocata ciliō indra & vultu  
abiecta ad eum venit: & sancti viri immundam  
cogitationem extrinxit. Dum autē nauis que  
dam cum multis in flumine fuisset submersa:  
pharo ad ripam amnis accedēs rādiu terre ps  
stratus orauit: donec nauis cum omnibus qui  
submersi fuerant viuētibz emerſit: et ad flus  
minis ripam peruenit. Cum ad preces ande  
ut episcopi ecclesiam in solo rothomagēsi cum  
sanctis amando et eligio dedicaret: et tabula  
marmorea altari consecrato superponi deberet  
casu de manibus ministroꝝ collapsa per mes  
dium scissa est. Quam sanctus pharo cum cere  
ris episcopo suis oꝝonibus reintegravit. Qui  
episcopatum suum feliciter per annos. lxxvi. gu  
bernauit: et clarus sanctitate ad christum mis  
grauit. v. kalen. nouembꝝis.

De sancta Cyrilla virgine & mar  
tyre. Cap. cxviii.



**Cyrylla vgo**

et marry: Rome  
passa est sub clau  
dō imperatore.

Hec oli filia decij cesaris vna  
cum matre tryphonsa regina  
ad christum conuersa: & a san  
cto presbytero iustino bapti  
zata est: vt dictum est supra in  
legenda tryphonie regine de  
cimoquinto kalendas nouembꝝis. Mortuo hō  
tryphonā claudius cyrillam teneri fecit cum  
militibus quadraginta sex: de quibus supra in  
eozꝝ passione actum est. viij. kalen. nouembꝝis.  
Quibus omnibus martyrisatis imperator cy  
rillam sacrificare nolentem: gladio necari pre  
cepit. Eius corpus iustinus presbyter exi  
corpora hippolyti martyris & socioꝝ sepel  
uit quinto kalē. nouembꝝis: vbi et tryphoniam  
reginam ipse recondera.

De sancto Johanne episcopo  
augustudun. Cap. cxix.



**Johānes**

episcopus augu  
studunēsi. vt scri  
bit Beda lib. v.  
cap. ij. de gestis  
angloꝝ: mira sanctitate cla  
ruit. Hic longe a ciuitate sua  
fere militario cū dimidto man  
sionem secretioꝝ nemoꝝ cir  
cūdatam habebat: in qua per  
torā quadragesimā manere cōsuenerat: habēs  
secū paucos viros spūales: cū quibus deo vaca  
ret: & pauperē quēpiam in quo spm. refoueret.  
Lū autē semel incipiēte. xl. illuc venisset: & ado  
lescentē murū a natiuitate tortūq; scabiosum &  
in capite furfurēū secū assumpſisset: eidē quoꝝ